

РЕШЕНИЕ

№ 1691

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11139** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. с чл.203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на В. Н. П. – срещу Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ – МВР, с която иска ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за нанесени имуществени вреди (платена глоба) в размер на 160 лева и неимуществени вреди в размер на 4000 лева, заедно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до пълното заплащане на исковата претенция, както и да му бъдат присъдени разноските по делото.

Твърди, че вредите са нанесени в резултат на издаденото срещу него от отдел „Пътна полиция“ - СДВР Наказателно постановление №22-4332-003577/18.03.2022г., което е отменено с Решение от 09.05.2023г. на СРС 101 състав, влязло в сила на 15.11.23г. От това ищецът понесъл неудобства и притеснения, стрес, ядове, загуба на време за правна консултация, засегната му е честта, достойнството и доброто име в обществото, получил психологическа и емоционална травма, защото бил обвинен в деяние, което не е извършил, като вредите търпял в период от около 20 месеца от 30.03.2022г. до 22.11.2023г. Освен това му се влошило здравословното състояние.

Постъпил е на 14.12.2023г. отговор на исковата молба от СДВР, с който се оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Освен това, според ответника претендираното обезщетение от 4000лева е необосновано и прекомерно, целта на обезщетението е да служи за справедливо овъзмездяване на причинените вреди, които

да са доказани по безспорен начин, а не обезщетението да служи като средство за обогатяване на пострадалия. Голословни са твърденията за ползвана адвокатска защита от ищеца, липсва и настъпила вреда, която може да се квалифицира като неимуществена. Налице е и съпричиняване в хипотезата на чл.5 от ЗОДОВ – ищецът сам се е поставил в ситуация, в която е нарушил ЗДвП.

В съдебно заседание ищецът се явява лично. Поддържа исковата си молба. Представя медицински документи във връзка с твърдяната увреда на здравословното си състояние. Твърди, че отговорът на исковата молба, изпратен от ответника е документ с невярно съдържание, тъй като е сгрешено името му.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи се представлява от юрк. С., оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийски градска прокуратура прокурор Д. изразява становище за основателност и доказаност на исковата претенция за имуществени вреди в размер на 160 лева, а претенцията за претърпени неимуществени вреди за недоказана.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Срещу ищеца В. Н. П. било издадено Наказателно постановление №22-4332-003577/18.03.2022г. от Г. Б. - началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което му била наложена глоба на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДвП в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП. След като го обжалвал пред съда, с Решение от 09.05.2023г. по нахд № 5072/22г. СРС, Наказателно отделение, 101 състав отменил наказателното постановление с мотиви, че е налице противоречие между фактическото описание на вмененото нарушение и приложената от административнонаказващия орган санкционна разпоредба от ЗДвП. Решението е влязло в сила на 15.11.2023г., видно от поставения върху него печат. Към исковата молба е приложена квитанция от 30.03.2022г. за платена сума от 160 лева, представляваща наложената с НП глоба от 200лева с отстъпката от 20%.

В съдебно заседание ищецът представя амбулаторен лист за извършен на 29.04.2022г. медицински преглед от Д-р С. Д. – съдов хирург, видно от който ищецът страда от хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност и варикозни вени на долните крайници, назначени са му изследвания и терапия. Представен е и амбулаторен лист за извършен на 13.11.2023г. преглед от д-р Д. Д. – кардиолог, според който пациентът е с дългогодишна артериална хипертония, системно контролирана. Същият, по данни от анамнезата е със сърцебиене и дискомфорт след психичен стрес от предната вечер, с измерено АН 115/75.

Разпитана в съдебно заседание е съпругата на ищеца Л. Д. К., която заявява, че след като се прибрал вкъщи в деня, когато са му съставили акта бил разтреперан и нервен. Разказал й какво се е случило. На светофара полицаите са с били в най- дясното платно, той е бил в ляво до тях. Тръгнал на светофара и минава пред полицейската кола, те го задминават и го спират, съставят му акт. Пиел лекарства за кръвно няколко вида, от хапчетата за аритмия му се повредило зрението, на два – три пъти влизал в болница. Когато получил наказателното постановление продължил да си пие хапчетата за кръвно и за нерви, и сега продължава.

От правна страна съдът намира следното:

Исковата молба е предявена на 22.11.2023г. в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение от 09.05.2023г. на СРС, 101 състав, с което НП е отменено.

Предявена е от легитимиран субект - адресат на отмененото наказателно постановление, налице е правен интерес, поради което исковата молба е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникна право на обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Вреда е отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения. Пряка и непосредствена е тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

С влязло в сила на 15.11.2023г. Решение от 09.05.2023г. по нахд № 5072/22г. на СРС, 101 състав издаденото срещу ищеца от Г. Б. - началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ Наказателно постановление №22-4332-003577/18.03.2022г. с което му е била наложена глоба на основание чл.179, ал.2 вр. с ал.1 от ЗДвП в размер на 200 лева е отменено като незаконосъобразно. Макар да е обжалвал НП, В. П. е платил на гише в СДВР определената му глоба с 20% отстъпка още на 30.03.2022г., като видно от представената квитанция имуществените му вреди възлизат на 160 лева. Тези вреди са пряка и непосредствена последица от издаденото на 18.03.2022г. наказателно постановление, тъй като след отмяната му, сумата от 160 лева се оказва недължимо платена по сметка на СДВР. Исковата претенция следователно е основателна и доказана по отношение на претендираните имуществени вреди и следва да се уважи.

Претендират се и неимуществени вреди в размер на 4000 лева, които ищецът понесъл от отмененото НП, които той твърди, че се изразяват в неудобства и притеснения, стрес, ядове, загуба на време за правна консултация, засегната му е честта, достойнството и доброто име в обществото, получил психологическа и емоционална травма, влошило му се здравето, защото бил обвинен в деяние, което не е извършил, като вредите търпял в период от около 20 месеца от 30.03.2022г. до 22.11.2023г.

Промени в здравословното състояние на ищеца, които да са пряка и непосредствена последица от издаденото НП от представените медицински документи не могат безспорно да се докажат. В амбулаторния лист от 13.11.2023г. е записано изрично, че пациентът страда от дългогодишна артериална хипертония, а „сърцебиенето и дискомфортът са след психичен стрес от снощи“, т.е. изобщо не става ясно каква е причината за оплакванията и изживения стрес, още по-малко неразположението може да се обвърже с издаденото около 20 месеца по-рано наказателно постановление. Видно е от Експертното решение на ТЕЛК, издадено на 27.10.2010г., че ищецът има установена степен на увреждане на работоспособността 83% със срок „пожизнено“ и с дата на инвалидизиране 08.10.03г. при водеща диагноза хипертонична болест на сърцето. При тези данни повишеното му кръвно налягане е хроничен симптом, който

не може безспорно да се обвърже причинно – следствено с отмененото НП, нито с воденото съдебно производство по обжалването му. За същото изрично ищецът в съдебно заседание е заявил, че е не е ползвал адвокатска защита, а се е явявал сам, няма данни да е провеждал и плащал за юридически консултации. От друга страна съпругата му свидетелства, че и понастоящем пие хапчета за кръвно и за нерви и по принцип е по-експанзивен. Следователно, здравословните оплаквания, които посочва и в о.с.з., датират преди издаването и продължават след отмяната на наказателното постановление и могат да се дължат на множество други причини, а острата психологическа реакция на извършената му от органите на СДВР проверка и съставения акт е присъща за неговия тип темперамент.

Съдът, за да се произнесе по основателността на претендираните неимуществени вреди съобрази също съдържанието на представените Акт за установяване на административно нарушение и Наказателното постановление, в които фактичката обстановка във връзка с извършеното от ищеца нарушение е напълно противоречива. Според АУАН, нарушителят извършва маневра частично навлизане в съседна пътна лента от ляво на дясно, като не пропуска попътното движещият се в дясно автомобил и „създава предпоставка за ПТП“, докато според НП в резултат от същата маневра „реализира ПТП“. Видно от решението на СРС, фактът че ПТП не е настъпило се потвърждава в съдебното заседание от разпита на свидетеля очевидец А. В.. Тази груба неточност в НП се приема за основателна причина санкционираното лице да претърпи определени притеснения и стрес в периода от издаване на НП до отмяната му с влязло в сила решение на 15.11.2023г. - близо 20 месеца, тъй като неточното фактическо описание на нарушението го обвинява в извършване на ПТП, без такава той да е извършил.

Чл. 52 от ЗЗД, който е приложим в случая постановява, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно трайно установената съдебна практика, понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Именно, предвид изложените по-горе обстоятелства, справедливо, според настоящият състав е на ищеца да не се присъди целият претендиран размер от 4000лева, а размер от 300/триста/лева - главница е достатъчен да репарира причинените на П. неимуществени вреди. Лихвата за забава се дължи от датата на отмяната на незаконосъобразния акт, когато възниква основанийето за отговорността за вреди - 15.11.2023г.

Поради изхода на делото, на ищеца се дължи присъждане и на направените разноски за държавна такса в размер на 10 лева.

Воден от горното и на основание на основание чл. 203 и следващите от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на В. Н. П. обезщетение за нанесени имуществени вреди (платена глоба) в размер на 160 /сто и шестдесет/ лева, в резултат от отменено с Решение от 09.05.2023г. по нахд №5072/22г. на СРС 101 състав, влязло в сила на 15.11.23г. незаконосъобразно Наказателно постановление №22-4332-003577/18.03.2022г. издадено от началник група в отдел

„Пътна полиция“ – СДВР, както и обезщетение в размер на 300 /триста/ лева за претърпени от В. Н. П., неимуществени вреди, изразяващи се в преживени притеснения, стрес и ядове от датата на издаване на наказателното постановление до датата на отмяната му, поради това, че е обвинен в извършване на ПТП, което не е извършил, заедно със законната лихва върху двете суми, считано от датата на подаване на исковата молба - 22.11.2023г. до пълното им заплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска за присъждане на неимуществени вреди за горницата над 300 лева до претендирания размер от 4000 лева.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на В. Н. П. направените разноски по делото за държавна такса в размер на 10 /десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: